

Licht op het thema

Vrijgevendheid

Inspiratie:

Inleveren en goeddoen naar anderen houdt niet altijd in dat daardoor ook wezenlijke tekorten ontstaan. Hoe delen we kennis? Hoe kunnen we anderen begunstigen op zo 'n manier dat het vele waar wij van genieten ook anderen weldadig kan omringen? En hoe schonen we ons hart op in het vrijgevende gebaar?

Het symbool van het waterrad

Het is alweer lang geleden dat ik geraakt werd door het symbool van het waterrad. Ik stond in die tijd nog aan het begin van mijn geïnspireerde spreken en ik las zelden of nooit boeken, maar een enkele keer viel er weleens een bladzijde open op precies de tekst die ik nodig had om dieper te verstaan waartoe ik op dat moment uitgenodigd werd. Het symbool van het waterrad werd beschreven in een boekje van de auteur Karlfried Graf Von Dürckheim. Wat ik ervan onthouden heb, geef ik hierbij ook weer aan u vrij.

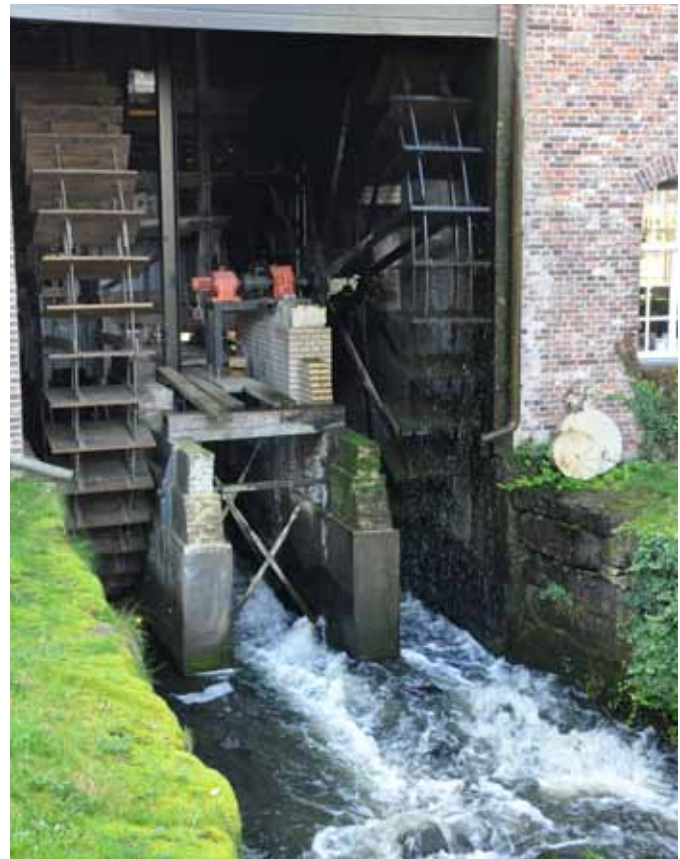
‘Het waterrad stroomt door wanneer zijn diepere wezenlijke Zijn de mens verzoekt zijn mogelijkheden vrij te geven’

Het rad neemt water op en geeft dat water vervolgens in een vloeiende beweging weer af. Dit staat symbool voor de grondhouding die een mens kan betrachten wanneer hij wezenlijk begenadigd wordt met mogelijkheden, zoals bijvoorbeeld talenten, gegoede omstandigheden, kennis, ontwikkelingsmogelijkheden, etc. Hij kan zich dienstbaar tonen door het verkregene, na het zelf geïnhaald te hebben, zonder terughoudendheid en in overgave door te geven. Dit geldt des te meer wanneer het diepere wezenlijke zijn van een mens hem verzoekt om zijn mogelijkheden vrij te geven. Het Leven zelf immers voorziet

hem dan van de kwaliteit om die mogelijkheden, wanneer het waterrad goed onderhouden wordt, vrij te geven en door te laten stromen naar anderen, zonder voorbehoud. Opdat ontvangen en geven een doorstromend principe wordt.

Bron, gij wordt gevuld en strome vanzelf over

Toen mijn gaven, van waaruit ik nu al zolang werk, in aanvang opengelegd werden, ontving ik helderhorend mijn allereerste tekst. Hij was voor mij persoonlijk bedoeld en het was deze zin: “Bron, gij wordt gevuld en strome vanzelf over”. Deze woorden spreken over de ontvankelijkheid van geestkracht wanneer

het ego wijkt en de kosmos toevliedt. Het geschonkene kan overstromen terwijl de bron weer vol loopt.

Zo heb ik immer mijn innerlijke roeping verstaan: om de inzichten die mij deelachtig werden, vrij te geven voor de grotere gemeenschap van mensen waartoe ik behoor. Vanaf het eerste begin heb ik geweten dat ik zorgvuldig diende om te gaan met de inspiraties die mij geschonken werden en die later ook, dieper gelegen, vanuit mijn hoger zelf opwelden. Dat is de reden waarom zoveel van mijn werk behouden is, niet voor eigen gebruik, maar om dit grote goed beschikbaar te maken voor vele anderen. In zekere zin staat mijn hele leven ten dienste van de vrijgevendheid hiervan.

Als ik inspiraties ontvang en die direct kan doorgeven, word ik zelf symbolisch het waterrad. Daarom vind ik het zo fijn als er mensen bij zijn want wat komt, geef ik vrij opdat de ontvanger het kan inhaleren en doorleven. Bij mij valt het heel diep binnen of welt het op vanuit mijn diepste bron. Bij de ander heeft het misschien meer tijd nodig voordat het dieper kan indalen en die persoon het zelf ook weer doorleefd kan vrijgeven zodat de inspiratie weer een volgende mens aanraakt. Uiteindelijk krijg je een stroom met waterraderen. Dat is *De Vrije Mare*.

Deze naam is inspiratief geschonken, vanuit de onstoffelijke wereld, voor de stichting die mijn werk behoedt en vrijgeeft. Alle letters van mijn persoonlijke naam zitten erin, behalve de *i* en de *k*, het woord *ik*. Mijn persoonlijke ego-ik speelt geen rol, is geen woordvoerder als ik inspiratief spreek. Mijn natuurlijke-ik spreekt vanuit de doorleefdheid van de inspiraties.

Een mare is overigens niet alleen een boodschap die je vrijgeeft en die gaat gonzen omdat hij verstaan wordt in het hart en mensen erdoor geraakt worden. Een mare is ook het meer in de krater van een vulkaan die geen vuur meer kan spuwen. Dat waterveld bovenop de vulkaan weerspiegelt de zon, de maan en alle getijden die langskomen. Het staat symbool voor het ego-loze ik.

Vrijgevendheid is mij dus eigen, het hoort op een natuurlijke wijze bij wat mijn gaven voor anderen kunnen betekenen. Er zijn ook meer persoonlijk aangelegen zaken die ik behoed en niet per direct al vrijgeef omdat zij mij voorzien van de broodnodige

voeding die ik nodig heb om deze grote mate van vrijgevendheid te kunnen blijven dragen. Het zijn de kleine genoegens waar ik troost en bemoediging uit put wanneer wat ik doe haast teveel van mij vraagt.

De kern van vrijgevendheid

De kern van vrijgevendheid is jezelf vrij te geven aan anderen op een natuur-identieke wijze: zonder schroom blijkgeven van je eigenheid, staand in het weten dat de gemeenschap baat heeft bij natuurlijk gerechtigde individuen die zichzelf naar beste kunnen in de gemeenschap plaatsen. Niet vanuit wat aangeleerd is of door wat anderen doen en betekenen op te volgen, maar vanuit het innerlijke geboorterecht blijk te mogen geven van wie ze zelf waarachtig zijn. De kunst is dit vanuit neutraliteit te doen.

Vrijgevendheid geschiedt daarmee vanuit hart en ziel. Het is de natuurlijke offerande aan het leven zelf: om jezelf aan te bieden in heel je 'onvolmaakte heelheid'. Niemand van ons is helemaal uitgekristalliseerd in de potentie die hij in zichzelf meedraagt. We kunnen slechts doen naar beste kunnen en dat is wat ik onvolmaakte heelheid noem.

Voor zover je gewaarwordt wie je in wezen bent en welke kwaliteiten je in jezelf meedraagt, kan je deze naar buiten toe vrijgeven en, om bij het symbool van het waterrad te blijven, jouw levenswater doorgeven aan het mens-zijn-perspectief.

‘Vrijgevendheid is de natuurlijke offerande aan het leven zelf’

Vrijgevendheid kent meerdere eigenschappen

Ik benoem er hier enkele:

Zorgzaamheid heeft het karakter van vrijgevendheid. Vanuit de innerlijke herkenning en erkenning dat iets zorg behoeft, zet je je gevoel en je daadkracht in om die zorg te geven.

Een luisterend oor hebben is ook jezelf vrijgeven. Door uit te staan met de betekenis en eigenheid van anderen.

Overgave aan wat is, waarbij het denken dus niet de regie voert. Dat kan het eenvoudigst wanneer je goed contact blijft houden met je eigen innerlijke kern. Wanneer je als het ware thuis blijft in jezelf, ook in zwaar belaste tijden.

Vermoeidheid tegemoet treden. Om het hart vrij van bezwaring te laten doorstromen, kan een vrijgevend gebaar aan jezelf gericht zijn ter ondersteuning van wat het leven (nog) aan je vraagt. Vrijgevendheid is daarmee niet slechts naar anderen toe bedoeld, maar ook om een goed gevoel in jezelf te veroorzaken.

Dierbare mensen,

Geef uzelf vrij, doe dit vanuit neutraliteit en met bewustzijn van uw eigenheid. Zie dit als een waardevolle toevoeging aan de gemeenschap van mensen.

Een warme groet, Marieke